

[Jørgen Junior.]

sygedagpengene genfremsætter venstre, konservative og kristeligt folkeparti fremskridtspartiets forslag om, at arbejdsgiverne ikke mere skal betale i 5 uger, men kun i 1 uge. Det må man være glad for. Det er virkelig dejligt at se renvaskede syndere, som kommer ind i varmen, som virkelig forstår teksten, og som vil overbevises. Nu forstår jeg, at det vistnok er 3 uger, der skal frelse landet i stedet for; så må vi jo se, hvordan man forklarer det. Under alle omstændigheder modsvarer venstre-konservative-forslaget vores eget forslag – selv om det åbenbart nu ikke bliver til noget – og vi kan gå ind for det. Vi vil naturligvis også gå ind for de 3 uger, det formentlig bliver til, selv om det ikke vil hjælpe nær så meget.

Med hensyn til socialdemokratiets forslag om sygedagpengene er jeg forholdsvis enig i de bemærkninger, som DKP har anført i betænkningen. Det vil ikke hjælpe ret meget. Det vil måske endda kun hjælpe ved at nedsætte taksterne for de ganske få arbejdsgivere, der på nuværende tidspunkt bruger denne ordning. Men nogle få skulle der vel nok kunne komme med, så en anelse i den rigtige retning går det vel. Derfor synes jeg, at forslaget er positivt, fordi det går en lille smule i den rigtige retning, og vi må naturligvis støtte det.

»Det mest komplicerede forslag« kunne man godt kalde forslaget om hjemmehjælp – dog ikke hvis man ser på selve forslaget, for det er meget enkelt. Det modsvarer også nogle tanker, som fremskridtspartiet gennem de sidste 5 år har snakket for; derfor kan vi også tilslutte os dette forslag og kan altså garantere regeringen et flertal for dette forslag. Vi går, ganske som socialdemokratiet nu også gør det, ind for, at der skal være nedsatte takster, der skal være mere hjemmehjælp. Vi er enige i den socialpolitiske målsætning, der gå ud på, at vi skal lade de ældre blive længst muligt i deres eget hjem, og som følge deraf skal vi have en intensiveret hjemmehjælp, men en neddæmpning i bygningen af plejehjem. Med andre ord: vi er enige i selve forslaget, enige i de to første dele af den målsætning, som socialministeren har stillet op, og uenige i punkt 3 vedrørende uddannelsen. Vi mener, det er fuldkommen vanvid, at de mange hjemmehjælpere, for øjeblikket ca. 60 pct., som ikke har nogen uddannelse, nu skal bebyrdes med at have 160 timer af mere eller mindre vanvittige ting. I hvert tilfælde synes vi, at de 11 mill. kr., der modsvarer ca. 10 pct. af det

samlede budget, som man nu vil bede om i finansudvalget for at uddanne disse ekstra 2.000 hjemmehjælpere, kunne man sagtens spare, fordi man i stedet for blot kunne sige: de mennesker, som har været hjemmehjælpere i over så og så mange år – 5 år, 3 år – de behøver naturligvis ikke denne teoretiske uddannelse. De behøver ikke at lære så forfærdelig meget om psykologi, og hvordan man skal vride karklude op, og hvilke ting det ellers er man skal lære.

Der er en ting, jeg er en lille smule nervøs for. (*Afbrydelse*). Det er ikke, som det siges dernedefra, at der er nogle, som tror, man ikke har begreb om at arbejde med frimærker, for det er der nogle der har, og andre der ikke har. Men det er, at man giver ministeren en bemyndigelse til at udstede et cirkulære om ophævelse af maksimumsgrænserne for refusionen. Det er meget farligt. Det er en slags carte blanche. Det er korrekt, hvis den socialpolitiske målsætning følges; hvis der bliver færre plejehjemspatienter fremover, så bliver disse naturligvis dyrere. Det er helt, helt korrekt, men dette blot at åbne op for det, simpelt hen at sige: værsgo, der er ikke nogen maksimumsgrænser, det er meget farligt. Det synes jeg nok burde undersøges meget. Det burde diskuteres uhyre grundigt forinden. Man kunne dog eventuelt hæve de maksimumsgrænser. Man behøver da ikke give frit slag med det samme.

Der er en ting, vi har fået tilslutning til i udvalget, og det er vi glade for. Udvalget har i betænkningen tilsluttet sig, at det blev fastslået, at disse nye hjemmehjælpere fortrinsvis skulle sørge for at få dækket alle de nuværende huller. Med andre ord: når der ansættes disse nye hjemmehjælpere, er der ikke rigtig længere nogen undskyldning for, at man ikke kan tilbyde hjemmehjælp på aftener, fredage, lørdag-søndage og helligdage. Det er naturligvis et punkt, hvor man må have tillid til socialministeren, at socialministeren sørger for, at kommunerne efterlever denne del af den socialpolitiske målsætning. Det lægger vi uhyre meget vægt på i fremskridtspartiet. Vi er meget glade for, at udvalget som helhed har tilsluttet sig de tanker, at denne meransættelse skal medføre en bedre service. Det er meget, meget væsentligt.

Fremfor alt vil jeg godt sige, at vi håber nu, at dette positive forslag, som vi vil stemme for, også efterleves. Når vi nu laver en fornuftig oppustning på den ene side, må man også lave en rimelig neddæmpning på den anden side.